

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	287
Land:	Irak
Kilde:	Udlændingestyrelsen
Titel:	"Ekstremistiske islamiske bevægelser i det nordlige Irak"
Udgivet:	23. juni 2005
Optaget på baggrundsmaterialet:	25. juli 2005

Dato: 23. juni 2005

Notat

Ekstremistiske islamiske bevægelser i det nordlige Irak.

Indledning

De ekstremistiske islamiske bevægelser i det nordlige Irak har været kendetegnet ved en stadig udvikling i form af sammenlægninger, fraktioneringer, navneændringer og personsammenfald. Deres størrelser varierer fra nogle få personer til flere hundrede bevæbnede medlemmer.

Det nordlige Irak er kendetegnet ved en kompleks politisk situation, hvor områdets politiske, religiøse og etniske grupperinger søger at gøre deres indflydelse gældende. Dette er ofte sket i kortvarige, skiftende indbyrdes uhellige alliancer og i form af samarbejde og alliancer med eksterne aktører som Iran, Tyrkiet, USA, Syrien, Saudi Arabien og Saddam Hussein regimet. Ofte samarbejdes der samtidigt med flere indbyrdes stridende alliancepartnere. Den politiske situation skaber en kontekst for de ekstremistiske islamiske bevægelsers oprindelse, historie og aktiviteter, der i notatet er beskrevet primært med udgangspunkt i Human Rights Watch's Background on the Crisis in Iraq: Ansar al-Islam in Iraqi Kurdistan fra december 2002.

Op til og efter den amerikansk ledede invasion af Irak i marts 2003 sker der en radikaliserings af de ekstremistiske bevægelsers aktiviteter. Denne udvikling og aktiviteterne er ligeledes beskrevet.

Oprindelse og historie

Midten af 1980'erne til midten af 1990'erne

Efter den kurdiske opstand i 1991 og indførelsen af et "safe haven" og Saddam Hussein regimets tilbagetrækning fra det fortrinsvis kurdisk beboede nordøstlige Irak i oktober 1991, overtog kurdiske styrker kontrollen med området.

Et lokalt parlamentsvalg i det kurdiske kontrollerede nordlige Irak i 1992 resulterede i en næsten ligelig fordeling af stemmerne mellem områdets to stærkeste kurdiske organisationer Kurdistan Democratic Party (KDP) og Patriotic Union of Kurdistan (PUK).

Områdets sunnimuslimske bevægelser var repræsenteret ved *Islamic Movement in Kurdistan* (IMK)/*Islamic Movement of Iraqi Kurdistan* (IMIK), der opnåede omkring 6 procent af de afgivne stemmer.

Efter kampe mellem KDP og PUK 1994-96 blev området delt i to. KDP kontrollerede den nordvestlige del, inklusive grænseområderne til Tyrkiet og Syrien samt dele af grænseområdet mod Iran. PUK kontrollerede herefter den sydøstlige del med grænseområder til Iran.

Ifølge Human Rights Watch (HRW) "Ansar al-islam in Iraqi Kurdistan" blev IMK grundlagt i 1987 og bestod af adskillige islamiske grupperinger, hvoraf nogle havde kæmpet i Afghanistan i 1980'erne.

På <http://www.globalsecurity.org/military/world/iraq/opposition.htm>, oplyser GlobalSecurity, at Sheikh Uthman Abd a-Aziz sammen med andre mullaher grundlagde bevægelsen *Bizutnewey Islami le Kurdistan Iraq*, *Al-Haraka al-Islamiyya fi Kurdistan al-Iraq* (IMIK) i 1986. Mullaherne var en del af den apolitiske union af religiøse lærde (Union of Religious Scholars/*Yaketi Mamostayani Ayni Islami, Ittihad Ulama' al-Din*). Uthman Abd a-Aziz flyttede i 1998 til Arbil, hvorefter hans bror mullah Ali Abd al-Aziz Halabji overtog ledelsen.

IMIK koncentrerede sig herefter om at udvikle og styrke sin administration, politik og væbnede styrker i de områder, der var under bevægelsens kontrol, fortrinsvis Shinirwe bjerget og områderne ved Hawraman, Sharazur og Halabja i sydøst-

ligste hjørne af det kurdiske kontrollerede område. Disse områder grænser op til Iran og de PUK-kontrollerede områder omkring Sulaymaniyah.

I december 1993 resulterede spændinger mellem PUK og IMIK i kampe i områderne omkring Sulaymaniyah og Kirkuk, og IMIK blev tvunget til at trække sig tilbage til grænseområderne til Iran. Bevægelsens ledere forlod området og tog ophold i de KDP-kontrollerede dele af det nordlige Irak. Under kampe mellem KDP og PUK i 1994 deltog IMIK på KDPs side.

IMIKs ledelse kunne dog efterfølgende vende tilbage den PUK-kontrollerede del og etablere hovedkvarter i Halabja.

Herefter blev forholdet til PUK forbedret, og IMIK indgik i et pragmatisk samarbejde med PUK og besad to ministerposter i den PUK-kontrollerede regionale regering.

Midten af 1990erne til invasionen af Irak 2003

Fra midten af 1990erne blev bevægelsen betragtet som områdets tredjestærkeste politiske bevægelse efter KDP og PUK.

IMIK sluttede sig i september 1999 sammen med *Islamic Renaissance (Al-Nahda)* til *Islamic Unity Movement in Iraqi Kurdistan (IUMK)* (kurdisk: *Yekbun-I islami le Kurdistan-I Irak*, arabisk: *Harakat lil-wahdat al-islamiyya fi Kurdistan al-Iraq*). I mange tilfælde anvendtes dog fortsat betegnelsen IMIK.

IMIK opererede fortsat fortrinsvis i området omkring Halabja i den PUK-kontrollerede del af det nordlige Irak, men havde også kontorer i andre dele af det kurdisk kontrollerede Irak. I juni 2001 brød et antal medlemmer med IUMK og dannede *Islamic Association of Iraqi Kurdistan*.

Forholdet mellem KDP og de islamiske bevægelser

I *UNHCR/ACCORD, 6th European Country of Origin Information Seminar, Vienna, 13. – 14. november 2000 – Final Report* beskrives forholdet mellem KDP, IMIK og *The Islamic Union* som meget godt, mens KDP

ikke tolererer aktiviteter fra de ligeledes islamiske organisationer *Hamas*, *Tawheed* og *Jihad*. Disse mindre grupper havde tidligere været involveret i bombeattentater mod kaffebarer og butikker, der solgte alkohol.

I februar og marts 2000 opstod der et modsætningsforhold mellem IUMK og KDP, idet KDP anklagede medlemmer af IUMK for at stå bag bombeattentater i Arbil.

Ifølge BBC Monitoring 28. februar 2000, oplyser KDP satellit TV kanalen "Kurdistan TV International" den 25. februar 2000, at IUMK i London er fremkommet med udtalelser om, at der i Arbil bliver gennemført en kampagne mod islam. Tilbageholdte personer, omtalt i IUMK udtalelsen, er ifølge KDP tilbageholdt og afhørt i forbindelse med efterforskningen af bombeattentater mod frisører, biografer og studenter. De tilbageholdte personer har oplyst, at højtstående IUMK medlemmer var involveret i disse angreb.

En KDP-talsmand oplyser, at IUMK er et registreret parti, og det står IUMK frit – som andre partier – at udøve sin virksomhed. Der er udelukkende taget skridt i forhold til de medlemmer af IUMK, der har været involveret i bombningerne. KDP afviser, at der skulle være iværksat en kampagne mod islam og muslimer (Kurdistan TV International, Salah al-Din 25. februar 2000 ifølge BBC, 28. februar 2000).

På samme TV-kanal indrømmer en række anklagede i marts 2000 at stå bag bombeattentaterne og stå i forbindelse med IUMK (Kurdistan TV International, Salah al-Din 10. marts 2000 ifølge BBC, 15. marts 2000).

Ifølge Radio Free Europe/Radio Liberty RFE/RL 24 April 2000, Volume 3, Number 11 bragte den Sulaymaniyah baserede avis "Regay Yekbun" den 10. april 2000 en erklæring fra IUMK i anledning af, at sikkerhedsstyrker har lukket IUMK radiostationen "Voice of Islam" i Dohuk, samt forbudt distributionen af et nummer af "Regay Yekbun" i Arbil. IUMK erklærer, at disse skridt er i modstrid med de samarbejdsrelationer, der eksisterer mellem KDP og IUMK.

Splittelse

Adskillige mindre fraktioner indenfor IMIK var modstandere af den pragmatiske linje og samarbejdet med PUK og ikke mindst beslutningen i 1997 om at deltage i den PUK-kontrollerede regionale regering.

De ønskede i stedet at følge en mere klar ultrareligiøs islamisk linje med en kraftigere implementering af islamisk sharia-lov i IMIK kontrollerede områder. Mange af disse fraktioner forlod over tid IMIK.

Soran Styrkerne

Den vigtigste af disse grupperinger var *Soran Styrkerne* (Soran Forces) der bestod af flere hundrede bevæbnede mænd. Nogle af disse var angiveligt udenlandske arabere, hvoraf nogle havde kæmpet i Afghanistan. Michael Rubin omtaler i *The Islamist Threat in Kurdistan*, Middle East Intelligence Bulletin Vol. 3 No 12, December 2001, gruppen som *Second Soran Unit*.

Al-Tawheed

En anden gruppering var *Islamic Unification Movement* (IUM) også kendt som al-Tawheed. Denne gruppering er kendt som den mest ekstremistiske fraktion. Ifølge International Crisis Group (ICG) rapport: *Radical Islam in Iraqi Kurdistan: The Mouse that Roared?* var IUMs leder Abu Bakr Howleri. De omkring 30 – 40 medlemmer havde base i Balek, i Quandil bjergene nær Haj Omran og den iranske grænse.

Hamas

Hamas, var en tredje kurdisk gruppering, der var modstander af deltagelsen i den PUK-ledede regionale regering. Bevægelsen, der ikke må forveksles med det palæstinensiske Hamas, havde som mål at angribe ikke-religiøse institutioner i det nordlige Irak, herunder vestlige humanitære organisationer og nødhjælpsorganisationer. Ifølge ICG var Omar Baziani leder af kurdisk Hamas.

Komaleh Islami

I maj 2001 fostrede IMIK endnu en udbryderfraktion, idet en gruppe etablerede sig under navnet *Islamic Group of Kurdistan (Komaleh Islami)*. Ifølge ICG med Mullah Ali Bapir som leder.

Jund al-Islam og Ansar al-Islam

Oprindelse

Ifølge Human Rights Watch "Ansar al-islam in Iraqi Kurdistan" sluttede disse fraktioner sig efterhånden sammen. Således sluttede *al-Tawheed* sig i juli 2001 sammen med *Hamas* i *Islamic Unity Front (IUF)*. ICG oplyser, at det skete under ledelse af Abudullah al-Shaf'i. *Soran Styrkerne* tilsluttede sig IUF i august 2001. Den 1. september 2001 blev IUF opløst og de tre grupperinger annoncerede i stedet oprettelsen af *Jund al-Islam (Islams soldater)*, der erklærede hellig krig *jihad* mod ikke-religiøse partier i det nordlige Irak, samt andre partier, der blev anset for at afvige fra "Islams sande vej".

Efter væbnede kampe og nederlag til PUK-styrker opløstes *Jund al-Islam* i december 2001 og blev gendannet under navnet *Ansar al-Islam (Islams Patrioter/Islams Krigere)*. Leder af organisationen blev det mangeårige medlem af IMIK Najmuddin Faraj Ahmad kendt som Mullah Fateh Krekar, der p.t. juni 2005 opholder sig i Norge.

I et interview på <http://www.insightnewstv.com/d80/>, priser Fateh Krekar drab på modstandere og anvendelsen af selvmordsbomber som et nyttigt våben i kampen mod sine fjender. Han afviser i samme interview forbindelser til Al Qaida, Saddam Hussein og al-Zarqawi. Ifølge GlobalSecurity har Mullah Krekar i et interview offentliggjort i "La Repubblica" den 24. august 2003 udtalt, at Osama bin Laden er en "juvel i Islams krone". I samme interview afviser Krekar at have mødt bin Laden eller have kontakt til ham.

Ifølge <http://cfrterrorism.org/groups/ansar.html> overtog Abu Abdalluh al-Shafii ledelsen ultimo 2003. Han er også kendt som Warba Holiri al-Kurdi.

Ideologi

Jund al-Islam og senere *Ansar al-Islam* har udspring i en radikal sunnimuslimsk fortolkning af koranen. Bevægelsen har større lighedstræk med ultra-ortodokse wahabister, som de findes i det sunni-muslimske Saudi Arabien end med de øvrige sunnimuslimske kurdere i det nordlige Irak.

Aktiviteter

HRW skriver i ”Ansar al-Islam in Iraqi Kurdistan”, at en uge efter sin oprettelse den 1. september 2001 udstedte *Jund al-Islam* dekretter med påbud om lukning af butikker og kontorer, når der skulle bedes. Ifølge samme kilde skulle kvinder bære den traditionelle sorte kåbe ’abaya’, mænd skulle være skæggede, kønnene blev adskilt, og kvinder blev udelukket fra undervisning og beskæftigelse. Fotografier af kvinder på produkter, der blev importeret til regionen, blev fjernet. Musikinstrumenter og musik blev forbudt sammen med satellitmodtagere og fjernsyn. Bevægelsen proklamerede endvidere, at den ville indføre islamiske straffe som amputering, piskning og stening for forseelser som tyveri, alkoholindtagelse og utroskab. HRW er ikke vidende om implementering af amputeringer og stening, men tre mænd blev angiveligt pisket efter anklager om indtagelse af alkohol.

Den 4. september 2001 slog *Jund al-Islam* ifølge HRW til mod medlemmer af det religiøse mindretal fra Ahl al-Haq sekten. Styrker fra *Jund al-Islam* gik ind i tre landsbyer, samlede byens familier, der blev beordret til at følge de udstedte dekretter. Over de følgende uger blev der gjort forsøg på at få indbyggerne til at opgive deres tro. De, der nægtede, blev fortalt, at de skulle betale en religiøs skat, der udelukkende skulle betales af ikke muslimer, samt at de risikerede, at deres ejendom blev konfiskeret. I forbindelse med aktionerne blev et antal helligdomme vandaliseret eller ødelagt. En landsbybeboer fra en af sektens landsbyer har oplyst til HRW, at *Jund al-Islam* den 23. september 2001 gav indbyggerne tre valgmuligheder: Følge dekretterne, betale den religiøse skat eller forlade området. Ifølge beboeren forlod anslået 450 husholdninger fra de tre landsbyer deres hjem. HRW oplyser, at ifølge senere rapporter udlagde *Jund al-Islam* miner på de tre landsbyers landbrugsarealer for at afskrække beboerne fra at vende tilbage.

HRW oplyser videre, at allerede før *Jund al-Islams* dannelse havde medlemmer fra de grupperinger, der senere blev til *Jund al-Islam*, slået ned på naqshabandi sufister, der er medlemmer af lille religiøs gruppe fra Biyara og Tawela regionerne i det nordlige Irak. Disse blev forhindret i at udøve deres religion, da flere af deres helligdomme blev lukket. En flygtet sheikh fra trossamfundet fortalte HRW, at *Jund al-Islam* havde anklaget medlemmer for at være vantro og tvunget kvinder til at følge påbud om bestemt beklædning.

Ifølge HRW har *Jund al-Islam* ligeledes efterstræbt enkeltpersoner. Musikeren Arjumand Hawrami blev tilbageholdt af bevægelsen den 11. september 2001. Han har til HRW oplyst, at han blev tilbageholdt i to uger, hvor han blev slået. Dr. Rebwar Sayyid Umar blev den 22. september 2001 arresteret af *Jund al-Islam* og slået under afhøring. Han blev løsladt efter 20 dages tilbageholdelse. HRW oplyser, at flere landsbybeboere fra området har afgivet lignende beretninger og beskrevet den rutinemæssige anvendelse af tortur og dårlig behandling under afhøring. En tidligere politimand fra den PUK-ledede administration blev tilbageholdt i tre dage fra den 11. marts 2001 af en af de fraktioner, der senere tilsluttede sig *Jund al-Islam*. Under tilbageholdelsen blev han slået og før sin løsladelse, fik han hældt ætsende syre på sine hænder. En skolelærer tilbageholdt fire dage fra den 24. august 2002 blev ligeledes slået. Slagene var så voldsomme, at han de efterfølgende tre uger var ude at stand til at ligge ned.

Uoverensstemmelser og kampe mellem *Jund al-Islam* og PUK førte til yderligere overgreb. Den 23. september 2001 udbrød der kampe mellem PUK og *Jund al-Islam*, og 37 PUK-medlemmer blev dræbt. Ifølge HRW blev tolv dræbt i forbindelse med skudvekslinger, mens de resterende 25 angiveligt blev dræbt efter deres overgivelse. Nogle af disse fik halsen skåret over, mens andre blev halshugget. Flere af ligene blev mishandlet. PUK viste fotografier af de dræbte på parties tv-kanal KurdSat den 26. september 2001.

Kampene mellem PUK og *Jund al-Islam* fortsatte i løbet af efteråret 2001. Den 25. oktober udstedte PUK en 30 dages amnesti for medlemmer af *Jund al-Islam*. Amnestien omfattede ikke de medlemmer, der havde deltaget i drabene den 23.

september 2001 samt de mistænkte for drabet på Arbils guvenør Franso Harriri. Kampene fortsatte til november 2001.

Efter opløsningen af *Jund al-Islam* og dannelsen af *Ansar al-Islam* (Islams forsvarere) i december 2001 annoncerede gruppen en våbenhvile, og der blev forhandlet med PUK frem til marts 2002 med henblik på at indgå en politisk aftale.

Et attentatforsøg den 2. april 2002 rettet mod daværende premierminister i den lokale PUK-regering Barham Salih førte til, at forhandlingerne stoppede. *Ansar al-Islam* benægtede enhver forbindelse, mens PUK hævdede at have oplysninger, der forbandt de tre mistænkte med *Ansar al-Islam*, og arresterede mange af bevægelsens medlemmer.

Den 4. maj 2002 udstedte Fateh Krekar en amnesti for medlemmerne af PUK-styrkerne og de grupperinger, der havde støttet dem under kampene. Forholdet mellem de to grupper blev imidlertid værre i juni 2002, da PUK holdt *Ansar al-Islam* ansvarlig for yderligere sabotagehandlinger, herunder to selvmordsbombeforsøg og et forsøg på at bombesprænge et kulturcenter i Sulaymaniyah.

I december 2002 angreb og erobrede medlemmer af *Ansar al-Islam* to PUK tilholdssteder. Ifølge HRW hævdede PUK efterfølgende, at omkring halvdelen af halvtreds dræbte PUK-medlemmer var blevet dræbt efter overgivelse eller tilfangetagelse. Overlevende PUK-medlemmer afgav øjenvidneberetninger om henrettelserne til internationale journalister.

På http://www.globalsecurity.org/military/world/para/ansar_al_islam.htm oplyser GlobalSecurity, at Ansar al-Islam havde forbindelser til Al-Qaida og Osama Bin Laden.

International Crisis Group oplyser i "Radical Islam In Iraqi Kurdistan: The Mouse That Roared", Middle East Briefing N. 4, 7. februar 2003, at bevægelsen blandt sine medlemmer talte udenlandske krigere, der var ankommet efter det amerikanske ledede angreb mod Taliban i Afghanistan efteråret 2001. Ifølge samme kilde har tilbageholdte medlemmer oplyst, at organisationen blandt andet trænede i brugen af selvmordsbombere.

I sin tale i FNs sikkerhedsråd den 5. februar 2003 beskyldte den amerikanske udenrigsminister Colin Powell Ansar al-Islam for forbindelser til al-Qaida, Abu Mussab Zarqawi og Saddam Hussein regimet.

Disse beskyldninger fik imidlertid ikke Ansar al-Islam i defensiven. I The Middle East Quarterly, Winter 2004, Volum XI, Number 1, skriver Jonathan Schanzer i "Ansar al-Islam: Back in Iraq" <http://www.meforum.org/article/579>, at Ansar al-Islam tog ansvar for drabet den 8. februar 2003 på den kurdiske minister Shawkat Hajji Mushir, der var en af PUKs grundlæggere. Mushir blev skudt i hovedet og fire personer blev dræbt i den efterfølgende skudkamp. Herunder en pige på 8 år.

Samme kilder oplyser, at senere i februar 2003 bragte en selvmordsbombemand sig til sprængning ved et kurdisk check-point. Manden menes at have tilhørt Ansar al-Islam, og der er i givet fald tale om gruppens første rapporterede brug af selvmordsbomber.

Den 20. februar 2003 blev gruppen af de amerikanske myndigheder betegnet som Specially Designated Terrorist Group. Ansar al-Islam forberedte sig herefter på kurdiske og amerikanske angreb, og Jonathan Schanzer beretter, at en kurdisk kilde oplyser, at medlemmerne trak sig tilbage til bjerge og huler.

Før den amerikanske invasion af Irak holdt Ansar al-Islam til ved Sargat i bjergene omkring Khurmal. En landsby tre knap 5 kilometer fra den iranske grænse. Michael Rubin oplyser i "Ansar al-Sunna: Iraq's new Terrorist Threat", at amerikanske specialstyrker og kurdiske PUK peshmergaer angreb Ansar al-Islams tilholdssteder i marts 2003. Hundreder af Ansar al-Islam medlemmer blev ved den lejlighed dræbt eller måtte flygte til først og fremmest Iran. Ifølge samme kilde har en kurdisk efterretningskilde oplyst, at være i besiddelse af syriske, yemenitiske og saudiarabiske pas med iranske indrejsestempler. Passene blev fundet i et Ansar al-Islam safe-house.

Angrebene ramte Ansar al-Islam hårdt, men henover sommeren 2003 begyndte mange af medlemmerne at vende tilbage til det nordlige Irak.

Ansar al-Sunna

Organisationen er også kendt som Jaish Ansar al-Sunna/Ansar al-Sunna Army.

Oprindelse, ledelse og ideologi

Ansar al-Sunna er udsprunget af Ansar al-Islam. Ifølge Michael Rubin proklamerede gruppen officielt sin eksistens på internettet den 20. september 2003 og har udspring i en sammensmeltning af kurdiske Ansar al-Islam tilhængere, al-Qaida terrorister og nyligt mobiliserede irakiske sunniarabere. Samme kilde oplyser, at den kurdiske avis Hawlati har sporet Ansar al-Sunnas opståen til en splittelse i Ansar al-Islam tilbage i juli 2002.

Ifølge "Ansar al-Sunna: Iraq's new Terrorist Threat" er der tvivl om identiteten på bevægelsens leder Abu Abdullah al-Hassan bin Mahmoud, der ifølge KDP-kilder er jordaner med bånd til Osama bin Laden og forbindelser til Abu Abdalluh al-Shafii, der blev Ansar al-Islams leder efter Mullah Krekar. I samme artikel oplyses det, at ifølge PUK-kilder er Abu Abdullah bror til Abdullah al-Shami, som identificeres som en Ansar al-Islam kommandant dræbt i kamp med PUK peshmergaer. Abu Abdullahs næstkommanderende skulle være Hemin Bani Shari og Umar Bazynai.

Ifølge samme artikel præsenterer Ansar al-Sunna sig som en pan-islamisk bevægelse. Videointerviews med selvmordsbombere før aktioner afslører, at der i mange tilfælde er tale om arabere, der ikke er irakere. Bevægelsen har således fået et mere pan-arabisk islæt end tidligere. Ansar al-Islams mål skulle angiveligt være et "Islamisk land, hvor Islam og dets folk er stærk".

Aktiviteter

Ansar al-Sunna gjorde sig for alvor bemærket med de samtidige selvmordsbombeattentater mod KDP og PUKs partikontorer den 1. februar 2004. Mindst 105 mennesker blev dræbt og mere end 130 såret. Blandt de dræbte var flere højtstående politikere fra PUK og KDP.

Bevægelsen har forud for disse angreb taget ansvaret for en lang række aktioner.

14. oktober 2003: Selvmordsbilbombeangreb mod den tyrkiske ambassade i Bagdad. 1 dræbt.

20. november 2003: Bilbombe mod PUKs hovedkvarter i Kirkuk. 6 dræbte.

29. november 2003: Angreb på to biler med spanske efterretningsofficerer. 7 dræbte.

12. december 2003: Bilbombeangreb på amerikanske soldater i Ramadi. 1 dræbt.

5. januar 2004 : Angreb og drab på britisk og canadisk statsborger.

31. januar 2004: Bombning af al Taqafah politistation i Mosul. 9 dræbte.

1. februar 2004: To selvmordsbombeattentat i Erbil mod kurdiske partikontorer. 105 dræbte.

(Kilde: Michael Rubin: "Ansar al-Sunna: Iraq's new Terrorist Threat" Middle East Intelligence Bulletin, Vol. 6, no. 5, maj 2004).

Efterfølgende har Ansar al-Sunna taget ansvaret for en lang række kidnapninger, henrettelser, halshugninger, angreb og bombeattentater rettet mod såvel civile som militære irakere og udlændinge.

Blandt aktionerne var angrebet på Hotel Mount Lebanon i Bagdad den 17. marts 2004, ligesom det hævdes, at Ansar al-Sunna var aktiv under kampene i Fallujah i april 2004 (Kilde: A survey of armed groups in Iraq, Compiled by Kathleen Ridolfo on: 25.07.2004 <http://www.iraqprofile.blogspot.com/>).

Seneste mest kendte aktion var sprængningen af en selvmordsbombe i kantinen på en amerikansk base i Mosul den 21. december 2004. Attentatet var det blodigste enkelte angreb mod amerikanske styrker i Irak (Kilde <http://www.reliefweb.int/rw/rwb.nsf/0/19ad87aad4265eb4c1256fb600416dcc?OpenDocument>).

Seneste større aktion var et bombeattentat mod KDPs partikontor i Arbil den 4. maj 2005. Omkring 60 mennesker blev dræbt (Kilde: <http://rantburg.com/pgrecentorg.php?&ORG=Army%20of%20Ansar%20al-Sunna>).

I takt med intensiveringen af kampene i Irak har Ansar al-Sunna vist sig som en af de mest aktive og radikale terrorgrupper i Irak. Organisationen har bevæget sig fra et fortrinsvis kurdisk præg mod et mere pan-arabisk islæt. Den har dog stadig sine

rødder i Iraks nordlige del, hvor også mange af gruppens aktioner er blevet udført. Ifølge Michael Rubin: "Ansar al-Sunna: Iraq's new Terrorist Threat" skyldes det også, at gruppen her har adgang til at udnytte den geografiske nærhed til Syrien og Iran og de svagt bevogtede grænser til disse lande. Med udgangspunkt i fund af rejsedokumenter på medlemmer samt fundet af såkaldte "safe houses" menes det sandsynligt, at der er forbindelser til Syrien og Iran.

Ansar al-Sunna er dog under et stærkt pres fra amerikansk og kurdisk side, og de ekstremistiske islamiske bevægelser i Irak kontrollerer ikke længere geografiske områder.

Bevægelsen står på FN's terrorliste som nr. 39

<http://www.un.org/Docs/sc/committees/1267/pdflist.pdf>

Kilder:

Rapporter

International Crisis Group (ICG) rapport: *Radical Islam in Iraqi Kurdistan: The Mouse that Roared?*, s. 4. ICG Iraq Briefing, 7.2.03

(http://www.crisisweb.org/projects/middleeast/iraq_iran_gulf/reports/A400885_07022003.pdf)

HRW nyhedsbrev (Human Rights News), december 2002: *Ansar al Islam in Iraqi Kurdistan*, s. (<http://www.hrw.org/backgrounder/mena/ansarbk020503.htm>)

UNHCR/ACCORD, *6th European Country of Origin Information Seminar, Vienna, 13. – 14. november 2000 – Final Report*

Artikler

Ridolfo, Kathleen, (Compiled by) A survey of armed groups in Iraq, on: 25.07.2004 <http://www.iraqprofile.blogspot.com/>).

Rubin, Michael: The Islamist Threat in Kurdistan, Middle East Intelligence Bulletin Vol. 3 No 12, December 2001 (http://www.meib.org/articles/0112_ir1.htm)

Rubin, Michael: "Ansar al-Sunna: Iraq's new Terrorist Threat" Middle East Intelligence Bulletin, Vol. 6, no. 5, maj 2004
(http://www.meib.org/articles/0405_iraq1.htm)

Schanzer, Jonathan: "Ansar al-Islam: Back in Iraq", The Middle East Quarterly, Winter 2004, Volum XI, Number 1, <http://www.meforum.org/article/579>

Die Kurden des Irak im Bann der Islamisten, *Neue Zürcher Zeitung* 2.12.2002
(http://www.nadir.org/nadir/initiativ/kurdi-almani-kassel/aktuell/2002/dez2002/kurd_islamisten.htm)

Emergence of a Radical Current Beyond Western Borders, *Iran (Persian Morning Daily)* 22.1.1003 (<http://www.netiran.com/whoswho.html>)

“Regay Yekbun” den 10. april 2000 ifølge Radio Free Europe/Radio Liberty
RFE/RL 24 April 2000, Volume 3, Number 11

Links

GlobalSecurity

(<http://www.globalsecurity.org/military/world/iraq/opposition.htm>)

GlobalSecurity

http://www.globalsecurity.org/military/world/para/ansar_al_islam.htm

<http://www.un.org/Docs/sc/committees/1267/pdflist.pdf>

<http://cfrterrorism.org/groups/ansar.html>

<http://www.reliefweb.int/rw/rwb.nsf/0/19ad87aad4265eb4c1256fb600416dcc?OpenDocument>

<http://rantburg.com/pgrecentorg.php?&ORG=Army%20of%20Ansar%20al-Sunna>

TV

Kurdistan TV International (KDP), Salah al-Din 25. februar 2000 ifølge BBC, 28. februar 2000.

Kurdistan TV International (KDP), Salah al-Din 10. marts 2000 ifølge BBC, 15. marts 2000)

<http://www.insightnewstv.com/d80/>
